

forslaget. Det er imidlertid ikke sket, og jeg vil derfor gerne rette den Anmodning til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke var Mulighed for, hvis der i øvrigt ikke er Hindringer i Vejen for, at denne Mand faar Indfødsret, inden Sagen kommer til anden og tredie Behandling, at stille Ændringsforslag, saaledes at han kunde komme med. Han har været her i Landet i over 50 eller omkring 50 Aar og har arbejdet paa samme Sted i 33 Aar, og hans Principal, Kjærs Møllers Fabrikker i Aalborg, skriver om ham: „Efter vort Skøn kunne vi paa det bedste anbefale ham til at erholde den ansøgte Indfødsret“. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at denne Mand, som naturligvis ikke er saa ganske ung nu, men saa vidt mig bekendt er en hæderlig og stræbsom Mand i enhver Henseende, kan faa Indfødsret i Aar. Han er et godt Stykke oppe i 70'erne, saa han kan ikke vente ret længe, hvis han i det hele taget skal have Indfødsret; og jeg mener, han fortjener det. Jeg vil anbefale dette til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse og, i Haab om, at det ogsaa vil blive modtaget med Velvillie i Udvalget, ogsaa til det ærede Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Maa jeg til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) sige, at det er rigtigt, som det ærede Medlem oplyste, at Spørgsmaalet om ensartede skandinaviske Regler med Hensyn til Erhvervelse af Indfødsret ved Naturalisation var fremme i Fjor, og det Spørgsmaal er for saa vidt ogsaa taget op af Ministeriet, som der er skrevet til Norge og Sverige i den Anledning, og der er kommet Svar, som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa nu ud over at gøre opmærksom paa, at Forholdet, som temmelig sikkert alle ærede Medlemmer vide, er det, at der er mange flere, navnlig fra Sverige, der søge og faa Indfødsret i Danmark, end omvendt, og at Interessen for ensartede Regler som Følge deraf er størst hos os, om man saa vil. I øvrigt vil det vistnok være naturligt, at de videre Forhandlinger om, hvorvidt man, om jeg saa maa sige, skal bringe Ofre for at naa til ensartede Regler med Hensyn til Erhvervelsen af Indfødsret gennem Naturalisation, føres med det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat om Lovforslaget, og jeg skal da gerne der give nøjere Oplysning om, hvorledes Sagerne staa. Det vil forstaaes, at jeg paa Grund af den korte Tid, jeg har haft med denne Sag og i det

hele med Indenrigsministeriet at gøre, ikke har kunnet sætte mig saa godt ind i den, som jeg kunde ønske for at turde tage et endeligt Standpunkt, et Standpunkt, som det for øvrigt i Henhold til Praksis ikke vilde være rigtigt at tage, uden at der har været Lejlighed til at forhandle med Rigsdagen, hvilket vel egentlig vil sige med de Udvalg, som pleje at blive nedsatte i de to Ting om dette Lovforslag. Det er jo gammel Praksis, at man ikke forandrer de tidligere fulgte Regler, uden at man fra Indenrigsministeriets Side ved sig i Overensstemmelse med Rigsdagen, eftersom det, hvad man vist vil erkende, ikke er ønskeligt, at der kommer nogen længere Strid i Tingene om, hvorvidt denne eller hin Person skal have Indfødsret eller ikke. Det er egentlig de samme Betragtninger, der ligge til Grund for Afgørelsen eller, om jeg saa maa sige, den foreløbige Afgørelse af blandt andet den Sag, som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) omtalte. Det ærede Medlem har været saa elskværdig i Forvejen at spørge mig om, hvad Grunden var til, at den paagældende Ansøger, Bengt Jönsson, ikke er medtagen paa Lovforslaget, og som Følge deraf har jeg kunnet faa fat i Sagen — ærede Medlemmer ville kunne forstaa, at med de 700—800 Sager, der er, er det komplet umuligt at huske hver enkelt af dem. Jeg skal da derom sige, at efter de Regler, der sædvanlig have været fulgte, og som begge Rigsdagens Ting have godkendt, har jeg haft mine Betæneligheder ved at tage denne Ansøger med paa Lovforslaget; baade dennes og enkelte andres Ansøgninger, som ere indkomne, og som jeg har anset for tvivlsomme, har jeg faaet lagt til Side. Der er altsaa ikke givet de paagældende nogen Meddelelse om, at de ikke kom med, da jeg ønskede om disse at tale med de Udvalg, som maatte blive nedsatte. Jeg har nemlig anset det som noget betænkeligt at gaa til at indføre en ny Praksis med Hensyn til, hvilke Krav der stilles for Meddelelse af Indfødsret — for Optagelse paa Lovforslaget skal jeg vel sige — uden i Forvejen at have talt med i hvert Fald de Udvalg, som maatte blive nedsatte om Sagen i Landstinget og Folketinget.

Naar det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) haabede paa, at det skulde kunne lade sig gøre at faa den paagældende Mand med ved et Ændringsforslag, saa skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig om dette specielle Tilfælde. Jeg vil kun gerne sige i al Almindelighed, at